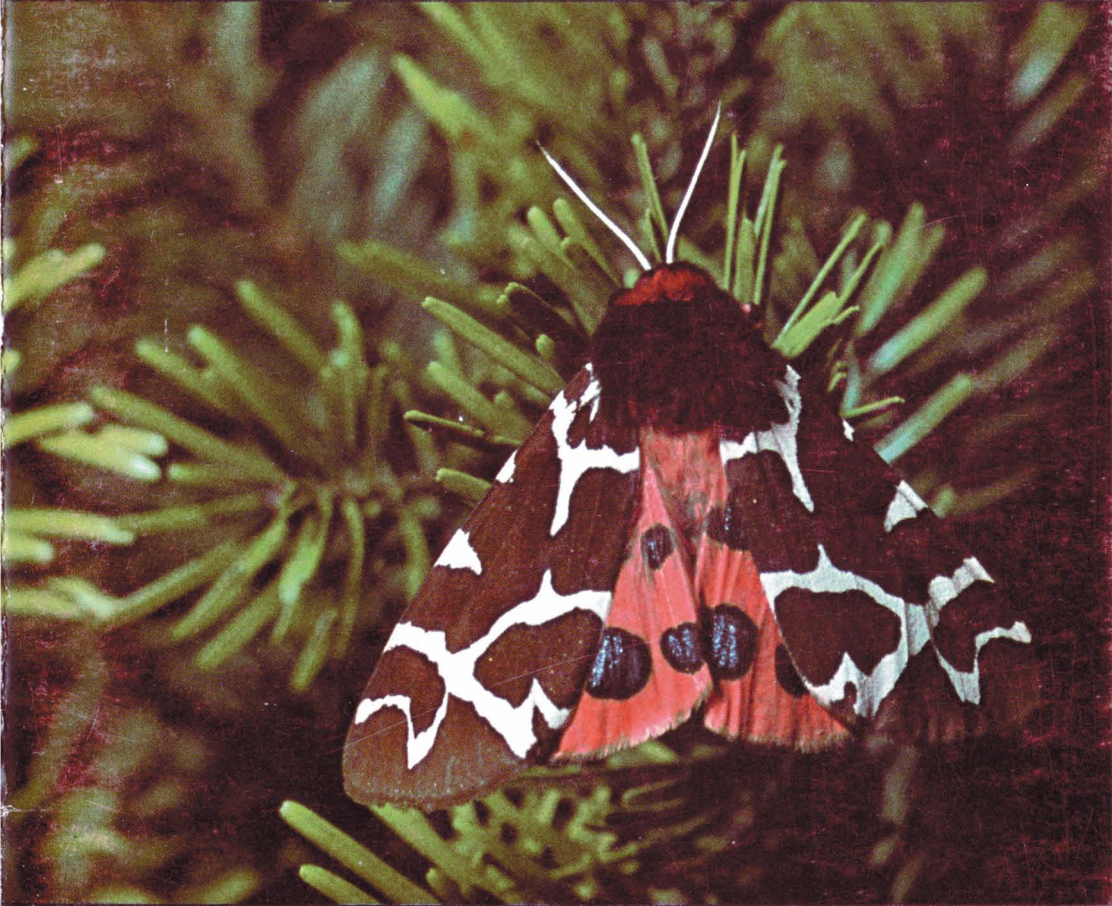
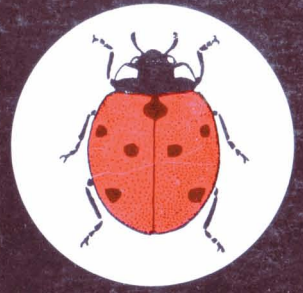

Insekt-Nytt

Medlemsblad for Norsk
Entomologisk Forening.

Nr. 3 1981 *Årg. 6*

INSEKT-NYTT

Postboks 1701 Rosenborg

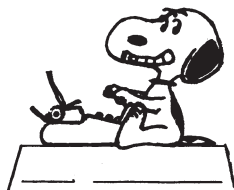
7001 Trondheim

Postgironummer: 5 91 60 77

Trykkeri: Offset - Sats, Trondheim (omslag), Økonomitrykk Bodø (innhold)

Abonnementspris: Kr. 35.-

I REDAKSJONEN:

TOR ALVHEIM (RED,)

JØRN NIKOLAYSEN

OVE BERGERSEN

TROND NORDTUG

Forsidebildet:

Den store bjørnespinneren *Aretica caja*

Foto: Ove Bergersen

INNHold:

Fra redaksjonen.....	3
NEF's formann har ordet.....	4
Bergersen, Ove: Forsidedyret.....	6
Nilsen, Alf-Jakob: Conopidae-Vepsefluer.....	8
Zachariassen, Karl Erik: Biller i hule trær.....	12
Kunngjøringer.....	18
Bergersen, Ove: Smygere i Norden.....	19
Andersen, Johan: Finnes <i>Brosicus cephalodes</i> fremdeles i Trøndelag.....	25
Norsk insektsamler i retten i Etiopia.....	27
Salg.....	29
Fotokonkurranse.....	32
Konkurranse	35

STØTT VARE ANNONSØRER - DE STØTTER OSS.

FRA REDAKSJONEN

Redaksjonen i Insekt-Nytt har gleden av å presentere nok et nummer av Norsk Entomologisk Forening's medlemsblad. Vi er fremdeles opptatt av at NEF's medlemmer i større grad burde benytte sitt medlemsblad for å få utløp for sin skrivekløe, og for å tenne iverens gnist hos frustrerte entomologer i vintermørket.

Vi noterer imidlertid med stor glede at stofftilgangen til bladet har forbedret seg i det siste. Fra et av våre medlemmer har vi fått forespørsel om interessen for å lage en liten serie av artikler i Insekt-Nytt om spesielle insektbiotoper rundt omkring i landet. Vi synes idéen er fin, og sender herved en oppfordring til våre lesere om å bidra med artikler til serien. Allerede i Insekt-Nytt nr. 4 1981 vil sannsynligvis den første artikkelen i denne serien bli presentert.

Også denne gangen må vi røre ved Insekt-Nytt's ømme punkt, nemlig økonomien. Dersom lokalgruppene ville gjøre en innsats for å bedre bladets økonomi, ville vi være svært takknemlige. Vi tenker da spesielt på å få flere annonsører til bladet. Vårt forslag er at hver lokalgruppe velger ut en eller flere av sine medlemmer til lokale annonseververe for Insekt-Nytt. Redaksjonen kommer med det første til å sende ut til lokalgruppene et skriv som omtaler bladet og Norsk Entomologisk Forening. Dette anbefales brukt av de lokale annonseververe overfor aktuelle annonsører. Samtidig vil vi også sende ut en forespørsel til lokalgruppene og enkeltmedlemmer om å bidra med stoff til bladet, spesielt fra sine interessegrupper. Så vær forberedt på mye mas fra redaksjonen i tida framover.

Tor Alvheim - redaktør

FRIST FOR INNLEVERING AV STOFF TIL NESTE NUMMER: 1. DESEMBER

NEF's FORMANN HAR ORDET:

ENTOMOLOGMØTER FOR HVEM?

I høst arrangerer NEF sitt entomologmøte for femte gang. De fire tidligere møtene har vært meget vellykkede, og i håp om å følge opp denne suksessen blir årets møte arrangert etter det samme opplegg som tidligere. Det vil si at møtet er lagt til et hotell og midt i uken. Styret har fått en del kritikk for dette opplegget, i det mange mener at denne type arrangementer er for ensidig tilpasset fagentomologenes behov. Ved for eksempel å arrangere møtene i en helg ville flere ha kunnet komme uten å være hindret av sitt arbeide. Dessuten mener man at møtene burde holdes på et rimeligere sted, slik at utgiftene ved å delta kunne bli mindre. Siden denne kritikken synes å komme fra mange hold, vil jeg her redegjøre for styrets vurdering av saken.

Det er helt korrekt at entomologmøtene først og fremst har vært besøkt av fagentomologer. Styret skulle gjerne ha funnet et opplegg som i større grad kunne ha trukket også andre entomologer til møtene, men vi har ikke funnet noen løsning vi har følt oss overbevist om at ville fungere. Vi har erfaring for at svært mange har problemer med å komme fra i helgene også, i det de da er bundet av familieførpliktelser. Vi har ingen sterke grunner til å tro at det totalt sett ville komme flere i helgene enn midt i uken. Når det gjelder utgiftene ved å bo på hotell, må vi være enige i at det faller relativt dyrt. Problemet er imidlertid at når utgifter til reise og mat/opphold tas med i betraktningen, vil deltagelsen falle relativt dyr uansett når og hvor møtene arrangeres. Besparelsen ved å legge møtene til et "rimeligere" sted vil bli marginale for de fleste. Endelig kommer det argument at vi har meget gode erfaringer med de møtene som hittil er arrangert, og vi nøler med å forlate denne formen til fordel for en møteform vi ikke vet hvordan vil fungere. Sporene fra siste sommers lenge planlagte helgekursjon til Kongsvold Fjeldstue i regi av Trøndelagsgruppa skremmer i så måte. Da man på forhånd loddet interessen for arrangementet, var det svært mange som ønsket å delta. Da ekskursjonsdatoen nærmet seg, smuldret det hele liksom bort, i det det viste seg at alle hadde andre og viktigere gjøremål for den helgen. Slik ønsker vi ikke at våre entomologmøter skal ende.

Når alt kommer til alt er entomologmøtene det eneste tilbudet (utenom tidsskriftet) foreningen har overfor fagentomologene, og man må ikke glemme at man har forpliktelser også overfor disse. Styret er imidler inneforstått med behovet for møter som favner noe videre, kanskje særlig for møter som er egnet for yngre amatører. Vi har en tid lekt med tanken om å arrangere et ukelangt kombinert møte/kurs/ekskursjon om sommeren. Denne tanken vil vi gå videre med, i håp om at et slikt arrangement kan virkeliggjøres allerede førstkomende sommer.

Karl Erik Zachariassen

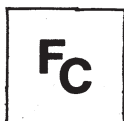

FOTO CENTERET OSLO

RUDRUD & Co

BJERREGAARDSGT.70 OSLO 1 tlf.: (02) 37 89 22

**Vi er spesialister på
Nikon kameraer og utstyr
Fører også mikroskoper
Ellers alt i foto**

Avbetaling - Kjøpekort

FORSIDEDYRET

AV OVE BERGERSEN

Foto: Ove Bergersen

Bjørnespinnerne (Fam. *Arctiidae*) utgjør en artsrik gruppe, ofte med brokete og iøynefallende farger. Hunnene er utstyrt med organer som skiller ut duftstoffer, og mange av hannene har kamformede antenner som hjelper dem å finne fram til hunnene. Hannene har ofte duftorganer på abdomen. Gruppen har fått sitt navn fordi larvene hos de fleste artene er svært lodne.

De fleste bjørnespinnere flyr i skumringen eller om natten. Glansspinneren (*Callimorpha dominula*) skiller seg ut ved at den er solelskende.

DEN STORE BJØRNESPINNEREN (*Arctica caja*)

Stor bjørnespinner har et vingespenn på 43 - 70 mm. Arten er knyttet til enger ved skog og hager. Med sine flotte fargetegninger er den et yndet objekt både for fotografer og samlere. Fargen er en beskyttelse mot predatorer. Når den blir skremt, slår den ut forvingene slik at den kraftige, blodrøde fargen kommer fram. I tillegg er bakvingene besatt av flere blå "øyne" som øker skremmeeffekten. Arten har også en mekanisme som kan skyve fram hårene ytterst på hodet. Under hårene kommer det til syne et kraftig blodrødt felt. Hvis spinneren blir skremt forfra, vil den bøye hodet ned slik at feltet trer tydelig fram. På denne måten kan dyret reagere mot angrep både forfra og bakfra.

Den store bjørnespinneren flyr i juli - august, men er sjelden å se om dagen da den oftest sitter skjult på forskjellige steder. Om natten kan den iakttas fordi den ofte trekkes til lamper og gate-lys.

Hunnen legger eggene på forskjellige planter, vanlig er selje. Larven overvintrer som ung og forpuppingen skjer neste sommer i en gråhvit kokong. Selve puppen er sort.

Litteratur:

- Hanstrøm, B.m/fl. Djurenes värld. Bind 3, Ryggradsløsa djur.
Gullander, B. 1963. Nordens svärmare och spinnare.
Johansen, A.S m/fl. 1970. Tanum store Insektsbok.
Lyneborg, L. 1976. Nattsommerfugler. J. W. Cappelens forlag A/s.

RETTELSER TIL NR, 2, 1981.

Side 10; figur 4a: Teksten til de to figurene er byttet om.
Figuren til høyre viser lysadaptert ommatidium.

Side 11; 2. setning skal være: Antallet fotoner som treffer øyet i et bestemt tidsrom bestemmer intensiteten, mens bølgelengden bestemmer fargen på lyset.

Side 14; tekst til figur 9: Innsatt skala skal være A: 10^{-5} m.
B: 10^{-6} m.

CONOPIDAE – VEPSEFLUER

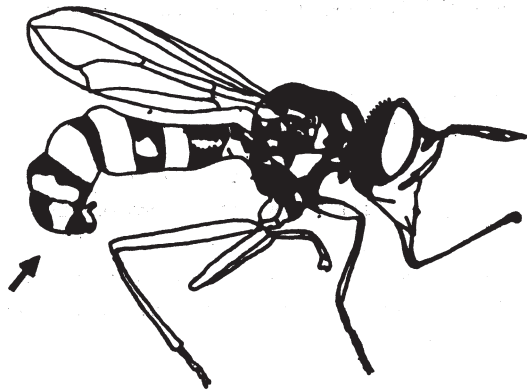
En interessant Dipterafamilie som er lite kjent i Norge – foreløpig

AV ALF-JACOB NILSEN

Conopidae kalles med rette vepsefluer, da deres likhet med veps for noen arters vedkommende er slående. Familien tilhører Diptera-gruppen *Schizophora - Acalypterae* og finnes utbredt over nesten hele verden (unntatt i de kaldeste strøk og deler av Oceania). Hittil er ca. 800 arter kjent, men nye arter oppdages fra tid til annen, slik at artsantallet i likhet med i de fleste insektgruppene, er økende.

Innen Skandinavia er familiens utbredelse best kjent i Danmark og Finland. I Norge er Conopidene dårlig kjent. Vepsefluene er varmekjære dyr, og blant annet av den grunn er familiens utbredelse av interesse i et så kupert og vidstrakt land som Norge.

Vepsefluenes formeringsbiologi er særlig fascinerende. Artene er parasittiske på larve- og puppestadiet med humler og veps som vertsdyr. Enkelte Conopidearter kan ha flere arter som vertsdyr, mens

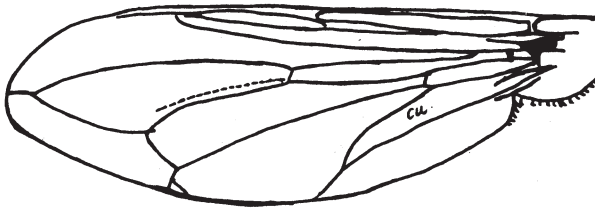
Figur 1. *Conops* sp. (Fra Ent. Meddel. 1962/31)

andre er mer kresne i sitt valg. Eggleggingen kan skje mens både verten og parasitten flyr. Verten angripes da av en Conopide-hunn som med stor presisjon borer leggebrodden inn i vertens bakkropp og legger sine egg der. Hos noen arter er eggene utstyrt med hefteorganer slik at de lett fester seg inne i vertens kropp. Larvene lever i vertens bakkropp uten at de synes å gjøre noen skade. Når verten dør en naturlig død skjer metamorfosen, og puppestadiet overvintrer i den døde verten. Når temperaturen bli høy nok den følgende våren eller sommeren, klekkes den nye vepsefluen. (Det understrekes at vepsefluenes formeringsbiologi generelt er dårlig kjent og varierer fra art til art.)

Vepsefluene ernærer seg som voksne av nektar og påtreffes ofte på blomster. Mange arter har utviklet lange munnleder, og hver art har sin favorittplante å søke næring på. Ved innsamling av vepsefluer er det viktig å registrere hvilken plante de ble fanget på, da de enkelte artenes næringsplanter ikke er fullstendig kjent. Det er også av interesse å registrere værforholdene og temperaturen den dagen eksemplaret ble fanget. På denne måten kan man sakte men sikkert øke kunnskapene om Conopidene.

SYSTEMATIKK OG MORFOLOGI

Familien *Conopidae* kjennetegnes best på en lang og tilspisset analcelle (fig. 2). (Se Michael Chinery's "Insektleksikon" for fullstendig nøkkel til familienivå.) Familien deles videre opp i to underfamilier, *Canopinae* og *Myopinae*. (Noen entomologer regner med fire underfamilier, men det kommer vi ikke nærmere inn på her.) *Canopinae* inneholder slektene *Conops*, *Physocephala* og *Leopoldius*. Innen *Myopinae* er følgende slekter kjent fra Skandinavia: *Zodion*, *Sicus*, *Myopa*, *Thecophora* og *Dalmannia*.

Figur 2. Vingemønster hos *Conopidae*. (Unntak: *Dalmannia* sp.)

Figur 3. A) Antenne med endegriffel hos *Conopidae* (fra *Conops* sp.). B) Antenne med ryggbørste hos *Myopinae* (fra *Sicus* sp.).

To hovedkarakterer skiller de to underfamiliene:

- 1) Om antennen har ryggbørste eller endegriffel (fig. 2 a og b).
- 2) Om det finnes oceller (punktøyne) eller ikke.

Et generelt kjennetegn på vepsefluer er at bakkroppen er mer eller mindre bøyd innover under dyret. *Conopinae* har oftest flotte farger i gult og sort, mens *Myopinae* er mer uanselig med brune eller grå-brune farger.

Selv om de fleste artene er forholdsvis skjeldne, er to arter - den brune *Sicus ferrugineus* og den gule og sorte *Conops quadri-fasciata* - nokså vanlig. Begge er nokså store fluer; 10 - 14 mm lange. De kan likevel ikke måle seg med den svært sjeldne *Physocephala nigra* som kan bli over 20 mm lang. Små arter finner man blant annet innen slekten *Zodion* med arter mellom 3 og 8 mm.

Jeg er i gang med en registrering av Conopidenes utbredelse i Norge, samt med studier av deres formeringsbiologi. Det er meningen at arbeidet skal føre fram til en hovedoppgave. Til dette arbeidet trenger jeg hjelp av entomologer rundt omkring i Norge. Jeg er derfor svært takknemlig for å få tilsendt Conopider fra alle som måtte ha slike i samlingen sin. Alle utgiftene med forsendelsen vil selvfølgelig bli dekket.

BESTEMMELSESNØKKELE TIL SLEKTER

(Hentet fra Entomologiske Meddelelser, bind 31 s. 249 - 264.

København 1962.)

1. Antenner med endegriffel, oceller mangler (*Conopidae*)..... 2
- Antenner med ryggbørste, oceller mangler (*Myopinae*)..... 4

2. Sugesnabelen er kortere enn hodet, sorte og gule fluer, ca. 10 mm lange..... *Leopoldius* (Rond.)
- Sugesnabelen er lenger enn hodet..... 3
3. Lår fortykket ved basis. Andre bakkroppsledd er mye tynnere enn de følgende ledd, særlig hos ♂. Fremste tverråre (rm) utenfor midten av diskcellen. Ganske store (10 - 18 mm) fluer med stilket bakkropp. Kroppen er stort sett sort, tergittenes bakkant er lyse. Gule ben. Vingenes forkant er mørk skyggete...
 ... *Physocephala* (Schin.)
- Lår ikke fortykket ved basis. Andre bakkroppsledd er ikke mye tynnere enn de følgende ledd. Fremste tverråre utenfor midten av diskcellen. Fluer på 10 - 18 mm lengde. Hodet som regel gult og sort. Brystet sort, av og til med en sølvglinsende stripe på sidene og/eller med gule flekker på skuldrene og under scutellum. Bakkroppen er sort med gule bånd. De siste ledd ofte noe bestøvet. Ben stort sett gule..... *Conops* (L.)
4. Sugesnabelen ikke leddet på midten, grå fluer som er 4 - 8 mm lange. Underkinn ikke så brede som øyets høyde. Antenner korte..
 ... *Zodion* (Latr.)
- Sugesnabelen er leddet på midten..... 5
5. Underkinn er bredere enn øyets minste diameter. Klumpete fluer med sort og rødbrunt farget bryst og bakkropp. Hodets underparti hvitgult, ofte med brune flekker. Vingene ofte med mørke skygger. Ben stort sett brune. 6 - 12 mm lange... *Myopa* (F.)
- Underkinn er smalere enn øyets minste diameter..... 6
6. Analcelle (Cu₂) kort og avskåret. Bakkroppen bred, oval og noe flåttrykt. Bakkropp hos ♀ med langt, foroverbøyd leggerør, hos ♂ med trådformig vedheng. Mindre sorte og gule fluer...
 ... *Dalmannia* (R.-D.)
- Analcellen lang og tilspisset. Bakkroppen slank og sylindrisk... 7
7. Antenner lengre enn avstanden fra antennebasis til isse. Mindre (4 - 7 mm) og gråsorte fluer..... *Thecophora* (Rond.)
- Antenner kortere enn avstanden fra antennebasis til isse. 8 - 9 mm lange, brune fluer..... *Sicus* (Scop.)

Forfatterens adresse er: *Alf-Jacob Nilsen, R-130 - Studentbyen
 Natland, 5040 Paradis.*

BILLER I HULE TRÆR

AV KARL ERIK ZACHARIASSEN

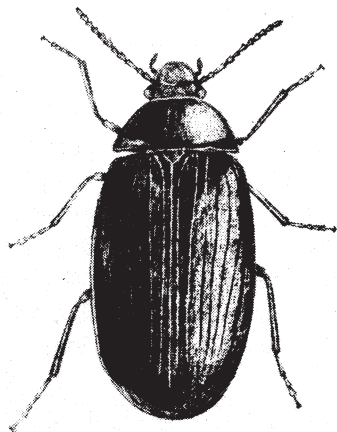

Norge er et langt land som strekker seg over flere klimatiske soner. Mens de nordligste landområdene ligger vendt mot ishavet og har et arktisk preg, finner vi i syd temperert løvskog med betydelige innslag av varmekjære tresorter som eik og bøk. Mens insektene som lever i de nordlige områdene er blitt viet ganske stor oppmerksomhet, er mindre innsats nedlagt i studiet av de arter som er knyttet til våre varmekjære løvtrær.

Rundt Oslofjorden er gamle hule løvtrær mange steder et karakteristisk innslag i landskapet. Til tross for at disse trærne er gitt et visst vern i form av fredning av et og annet kjempetre, er disse landskapsinnslagene etter hvert blitt stadig sjeldnere. Mange synes å ha den forestilling at gamle hule trær lider av en eller annen form for alderdomssvekkelse eller sykdom, og at de bør fjernes for å gi landskapet et yngre og friskere preg. Dette er synd,

både fordi disse trærne representerer et vakkert og på mange måter et eksotisk innslag i vår natur, og fordi de er tilholdssted for en rekke sjeldne, men karakteristiske og biologisk interessante insektarter. Disse insektartene har greid å etablere seg nettopp på denne type trær og går sin undergang i møte sammen med disse landskapselementene. Det er her snakk om insektarter som har sin hovedutbredelse i Mellom-Europa og som såvidt strekker sitt utbredelsesområde inn i vårt land.

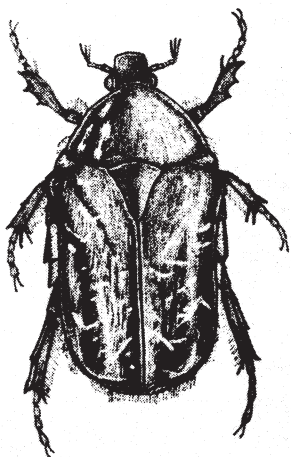
De fleste norske funn av disse artene ble gjort i forrige århundre, og for noen arters vedkommende er det usikkert om de fremdeles finnes her i landet. Når man ikke med sikkerhet kan si om de har forsvunnet, henger det sammen med at så få samlere i nyere tid har vært ute og lett etter dem. I håp om å kunne oppmuntre samlere til påny å være på utkikk etter disse artene, vil jeg i denne artikkelen omtale noen av de mest karakteristiske arter av biller som er knyttet til gamle hule løvtrær.

Prionychus ater

Osmoderma eremita eller Eremitten er en slektning av Båndtordivel-en, som er vidt utbredt i vårt land. Eremitten er en stor rødbrun bille, fra 2,5 til 3,2 cm lang. Den utvikles særlig i hule eiketrær, enten i de hule stammene, eller i hule grener. Billen lever for det meste skjult inne i treet, men de voksne billene kan fra tid til annen sees krypende utenpå stammen. De kan også sees svermende rundt trærne på varme solskjinnsdager. De er sensommerdyr, som først kommer fram i august. I litteraturen er det oppgitt at de utskiller en såkalt russlær-aktig duftsom kan holde seg i årevis etter at dyrene er drept. Nå er det vel de færreste som har noen anelse om hvordan russlær dufter, men opplysningen er interessant, da den tyder på at arten utskiller en form for feromon.

Arten ble i forrige århundre tatt i Asker og Drammen. I dette århundre er den blitt stadig sjeldnere både i Sverige og Danmark, og det er grunn til å regne med at det samme er tilfelle i Norge. I de siste tiår er det såvidt jeg vet bare funnet rester av døde dyr på Rauøy i Oslofjorden, men det kan slett ikke utelukkes at arten ennå overlever enkelte steder, for eksempel på øyene i Oslofjorden.

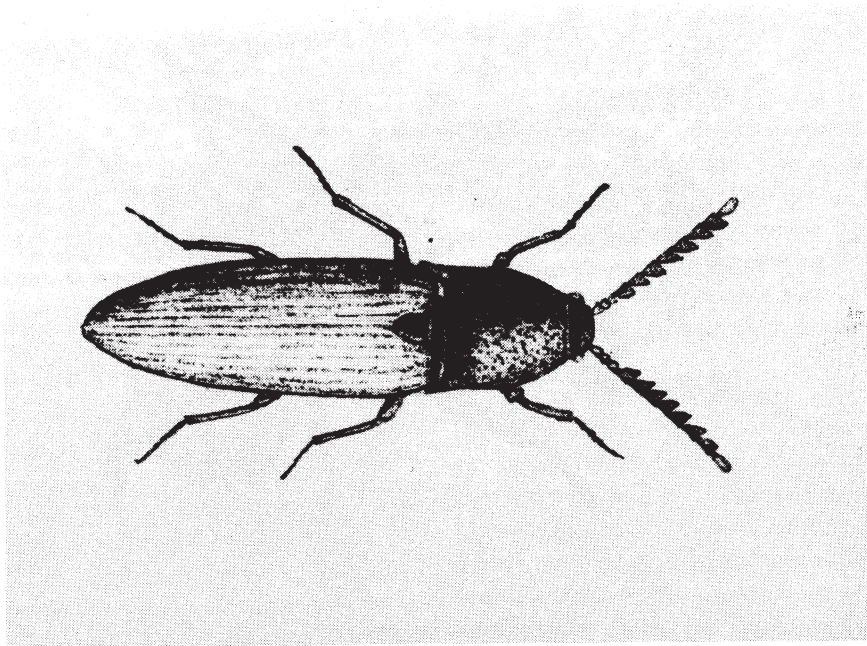
Cetonia lugubris

Cetonia lugubris er en stor gullbasse, 22 - 28 mm lang, og dermed betydelig større enn våre to andre gullbassearter. Den har mørk rødbrun metallglans, og ryggsiden er oversådd med små hvite flekker. Også denne arten utvikles i hule eiketrær. I motsetning til de andre gullbasseartene oppsøker denne arten vanligvis ikke blomster, men kan sees svermende rundt gamle eiketrær. Den kan også sees sittende på trestammene, særlig der det siver ut tresaft.

Arten er tatt en rekke steder rundt Oslofjorden, og er kjent fra samtlige fylker fra Østfold til Aust-Agder. I de senere år er arten tatt på vestsiden av Oslofjorden, særlig i Kragerøområdet. Arten er etterhvert blitt sjeldnere i våre naboland, muligens utryddet i Danmark, og den bør nok regnes som truet i Norge.

Elater hjorti er en relativt liten rødvinget smeller, 8,5 til 11 mm lang. Den utvikler seg i løsmaterialet i hule løvtrær, særlig i eik. Billen lever hele sitt liv inne i treet, og kommer bare meget sjelden frem i det fri. Den voksne billen klekkes om høsten, og overvintrer som voksen bille inne i treet.

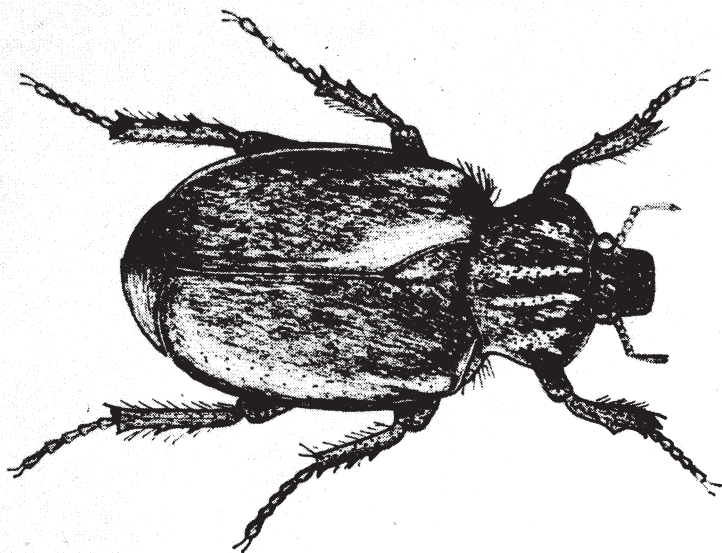
Arten ble ikke funnet i Norge før i 1956, da Andreas Strand og Eivind Sundt fant noen eksemplarer i en hul eik på Ås i Akershus. Senere er arten tatt på Rauøy i Oslofjorden av undertegnede, som fikk klekket et vellykket eksemplar fra en puppe som var funnet i løsmaterialet i en hul eikestubbe. Arten synes å være meget sjelden overalt i Norden, men den finnes altså åpenbart fortsatt i Norge. At den først i relativt ny tid er tatt her i landet må tilskrives dens skjulte levevis, og videre leting må antas å kunne gi funn på nye steder.

Elater hjorti

Prionychus ater er en middels stor heteromer bille som er helt sort, og 12 til 14 mm lang. Den lever både som larve og voksen i løsmaterialet i gamle hule løvtrær, særlig eik. De holder seg gjerne skjult om dagen, men er aktive om natten. De voksne billene klekkes på sensommeren, og mye kan tyde på at de overvintrer som voksne.

Fra Norge foreligger det spredte funn fra Østfold, Akershus og Buskerud. Sist sommer fant dessuten forfatteren levende larver og rester av døde voksne dyr av arten i løsmaterialet i en hul eik ved Berg museum ved Kragerø. Dette er det første funn i Sørlandsområdet, og også for denne arten må det antas at videre leting vil føre til funn i områder der den ennå ikke er kjent.

Osmoderma eremita (Eremitten)

I tillegg til disse fire artene er det en rekke mindre arter som er helt eller delvis knyttet til gamle hule trær. Fra Sør-Sverige er det kjent en rekke store billearter knyttet til denne spesielle biotopen. Disse er ikke kjent fra Norge. Flere av dem har imidlertid et skjult levevis og kunne tenkes å finnes her i landet, for eksempel

på øyene i Oslofjorden. Dette gjelder blandt andre *Gnoromus octopunctatus*, en sort-metallisk slektning av *Gnorimus nobilis* som er utbredt rundt Oslofjorden. I likhet med eremitten, *Osmoderma eremita*, forekommer denne arten ikke på blomster, men svermer rundt gamle hule eiketrær, der larven utvikles. Også den store rødbrune smelle-
ren *Ludius ferrugineus* er tatt i Sør-Sverige, og det kan ikke utelukkes at dens skjulte levevis har gjort at den er blitt oversett i Norge. Den store eikehjorten, *Lucanus cervus*, som utvikles i morken eikeved, er i Sverige tatt nord til Båhuslen. Det foreligger minst en beretning om at den også er tatt i nabofylket Østfold i Norge. Det foreligger imidlertid ikke noe eksemplar som bekrefter artens forekomst her i landet.

Det bør være en oppgave for norske entomologer å engasjere seg mer i undersøkelsen av insektfaunaen i våre varmekjære løvtrær, og langt mer bør gjøres for å sikre artenes overlevelsesmuligheter ved å verne de gamle trær de lever i.

VEDRØRENDE ADRESSEFORANDRING I NORSK ENTOMOLOGISK FORENING

Norsk Entomologisk Forening har ett medlemskartotek som befinner seg hos sekretæren Trond Hofsvang, postboks 70, 1432 Ås-NLH. Dette kartoteket benyttes både ved utsendelse av Insekt-Nytt, Fauna norvegica Ser. B. og rundskriv.

Ved adresseforandringer er det altså bare nødvendig å sende beskjed til sekretæren. Spesielle ferdig frankerte postkort til adresseforandringer fås gratis på postkontorene.

Men medlemmer av NEF som benytter seg av tilbudet om redusert pris på abonnement av Fauna norvegica Ser. A. eller C., må også sende beskjed om adresseforandring direkte til Norsk Zoologisk Tidsskriftsentral, Zoologisk museum, Sars gt. 1, Oslo 5.

DET XIX. NORDISKE ENTOMOLOGMØTET 1982.

KRYSS AV I ALMANAKKEN ALLEREDE NÅ

NORDISKA ENTOMOLOGMØTET I HELSINGFORS 1982

Det XIX nordiska entomologmötet hålles i Helsingfors 26-28 juli 1982. I anslutning til mötet arrangeras en exkursion 29.7.-1.8. til Oulanka i Kuusamo, nordöstra Finland samt en exkursion till Virolahti i sydöstra Finland 29-30.7. Mötets generalsekretare är tf. prof. Martin Meinander. Sekretariatets adress: XIX nordiska entomologmötet 1982, Zoologiska museet, N. Järnvägs-gatan 13, SF-00100 Helsingfors 10, Finland.

NÄRMERE OPPLYSNINGER KOMMER SENERE.

DEN 17. INTERNASJONALE ENTOMOLOGKONGRESS.

De internasjonale entomologkongressene arrangeres hvert 4. år (hvert skuddår). I 1976 ble kongressen holdt i Washington, i 1980 i Japan. Den 17. kongressen sommeren 1984 vil bli arrangert forholdsvis nær Norge, nemlig i Hamburg.

SMYGERE I NORDEN

Fam. HESPERIIDAE

AV OVE BERGERSEN,

Smygere eller bredpander, som de heter i Danmark, er en verdensomspennende gruppe som er antatt å inneholde ca 3000 arter. Familien har sin største utbredelse i tropene. Artsantallet går nedover etterhvert som man går nordover. Familien inbefatter heller ingen typiske arktiske arter, og man kjenner ingen som overvintret som imago.

I Europa er det kjent ca 40 arter, hvorav 14 er kjent fra Norden. Bestemmelsesnøkkelen bak artikkelen beskriver de 10 vanligste av disse.

Smygerene blir i litteraturen ofte betegnet som uekte dagsommerfugler på grunn av deres merkelige utseende og adferd. De er imidlertid noen av de mest solelskende sommerfugler vi har. De er også sterkt knyttet til blomster, spesielt ettertraktet er tistel og rødkløver. Ut fra disse kriterier vil de fleste fly i de varmeste sommermånedene, fra midten av juni til slutten av august.

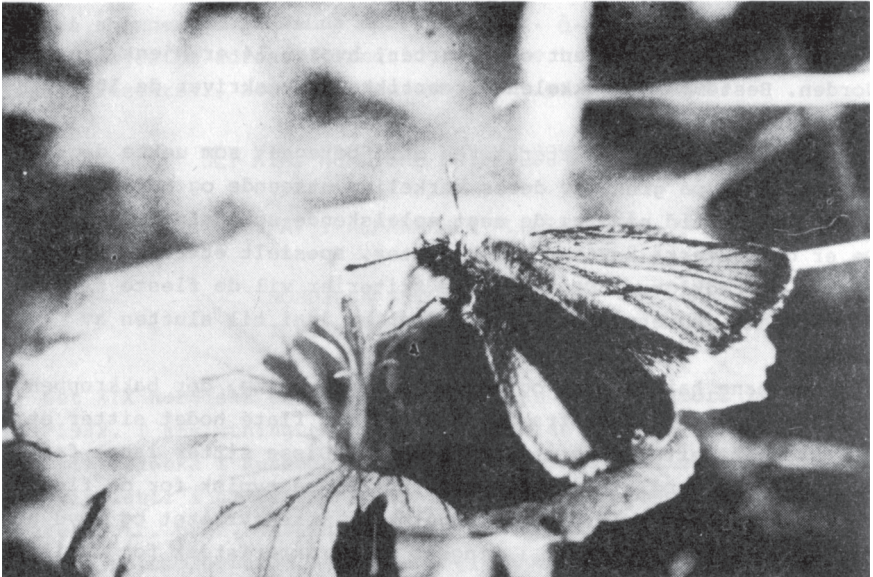
Smygerne har en tykk og lodden kroppsbygning, der bakkroppen skiller seg tydelig ut fra brystet. På det flate hodet sitter et par store fasettøyne og et par følehorn. Disse sitter langt fra hverandre og mangler den kølleform som er så typisk for de fleste dagsommerfugler. Følerne hos smygerne er mere avflatet og bøyd ut til siden. Ribbemønsteret i vingene er karakteristisk for familien smygere, de går nemlig ut fra vingeroten og når fremkant og utkant uten grener.

Larvene hos smygerne har et spesielt utseende og levevis. De er flate med lite iøynefallende farger og prydelser. De er nakne eller lett behåret. De har ofte et karakteristisk mønster på hodet. Forreste brystledd er ofte så meget smalere enn hodet og de øvrige brystledd at det minner om en hals.

Smygernes larver lever på vertsplantens blad. De er ofte skjult av sammenrullede eller omspunnete blad, og sees derfor så godt som aldri. Inne i sitt bladhus spiser de bladets overflate. De kan om natta også bevege seg ut for å ta til seg næring.

visse arter som engsmygeren *Adopaea venatus* har en eien-
dommelig vane, idet den slynger sine ekskrementer vekk fra larve-
huset. Det gjør den ved hjelp av et lite apparat på bakkroppss-
spissen som skyter ekskrementkulene langt avgårde.

De fleste artene i denne familien er svært vanskelige å arts-
bestemme, derfor er denne nøkkelen forsøkt laget. Den gir en over-
sikt over de arter som finnes i Norden. Artsbestemmelsen ut fra
vingetegninger kan være usikker for enkelte arter, spesielt
gjelder dette slekten *Pyrgus*. Genitaliepreparering gir den sikreste
artsbestemmelsen, men dette er ingen vanlig framgangsmåte innen
denne familien.

Adopaea flava

SMYGERNES UTBREDELSE

I tillegg til nøkkelen vil artsutbredelsen for de forskjellige
arter være nyttig, under bestemmelsen. Bestemmelsen blir mye lettere
når man skiller mellom typiske lavlandsarter og fjellararter.

En annen ting er sjeldenhetsgraden. Noen av artene er sjeldnere i
Norge, og har da en mere sydlig utbredelse. Derfor vil de ofte
være lettere å finne i for eks. Sverige og Danmark.

- Adopaea lineola*. Typisk lavlands art. Hyppig i Danmark og Syd-Sverige. Få funn i Norge. Ved Oslofjorden og Tvedestrand.
- Adopaea flava*. Vanlig i lavlandet. Finnes ikke i Sverige og Norge, kun vest for Storebelt i Danmark.
- Hesperia comma*. Finnes i alle 3 land, både i fjellet og lavlandet. Vanlig på Sør og Østlandet opptil 1400 moh. Vestlandet kun få steder i de indre fjordstrøk. Nord i landet er den funnet i deler av Finnmark og Indre Troms.
- Ochlodes venatus*. Vanlig i Skandinavia men en sydlig utbredelse. I Norge konsentrert ved Oslo og Østlandet. Vanlig langs Sørlandskysten til Lindesnes. Typisk lavlands art. Eldre funn ved Dombås, Sunnmøre og Sogn. Vanlig ellers i Skandinavia.
- Carterocephalis silvicola*. Arten finnes syd i Danmark på Lollan og Falster. I Sverige nord for Stockholm. Spredte funn i Norge. Nord for den 69 breddegrad, særlig i Målselvdalen i Indre Troms og Saltdalen i Nordland. Få funn i sørligeredeler blandt annet i Hedmark, Sogn og Fjordane
- Erynnis tages*. I Norden flere steder syd for den 62 breddegrad. I Norge flest funn ved Oslofjorden og nedover Sørlandet. Skog i lavlandet.
- Pyrgus andromedae*. Typisk fjellart. Finnes ikke i Danmark, men i Norge og Sverige i et belte fra Finnmark sydpå til Jämtland. Eldre funn på Dovre. Ikke vanlig.
- Pyrgus centaurea*. Ikke i Danmark, men det øvrige Skandinavia. I fjellet, men også påvist på myr i lavlandet på Østlandet. Sikre funn på Dovre og i Passvik.
- Pyrgus malvae*. Har kun sydlig utbredelse i Norge. I lavlandet på østlandet nord til Ringebu. På Sørlandet til Setesdalen. Finnes også i Sverige opp til 62 breddegrad. Vanlig i Danmark, men mindre hyppig på Bornholm.
- Pyrgus alveus*. Arten er utbredt i høyfjellet opptil 1250 moh. i Sør-Norge. Dovrefjell sikker lokalitet, men ikke vanlig. Funn fra lavlandet på Østlandet og Sørlandet. Sverige sydlig utbredelse, i Danmark ingen sikre funn.

SMYGERE I NORDEN.

I

LYS BRUNE SMYGERE MED
GULBRUN GRUNNFARVE

II

MØRKE SMYGERE MED
BRUNSVART GRUNNFARVE.

A

UTEN FLEKKET OVERSIDE.

Følehornspissenes underside svart. Hannens svarte duftskjellstripe på overvingen kort og rett

Adopaea lineola.

Følehornspissenes underside orange. Hannens duftskjellstripe på overvingen buet og skjærer en ribbe.

Adopaea flava.

B

MED FLEKKET OVERSIDE.

Tydlig skille mellom gul vingeoverflate og brune pletter. Bakvingene i samme mønster og farve.

Carterocephalus silvicolus

Bakvinge med grønn gul grunnfarve. Få og svake flekker.

Engsmyster

Ochitodes venatus

Bakvinge med grønnlig grunnfarve. Tydelige hvite flekker.

Vanlig smyger

Hesperia comma.

II

A

MØRK BRUN UTEN TYDELIGE PLETTER.
BARE SVAKE LYSE FELTER, SÆRLIG
PÅ OVERSIDEN AV FRAMVINGEN,

→ Skogsmyger *Erynnis tages*.

B

MØRK BRUN GRUNNFARVE MED
PLETTER,

Lyse hvitgule ribber på
bakvingens underside
Tydelig brede pletter på
framvingens underside.

Flekkene i rotfeltet mangler
eller er små. Midtbåndets
sentralflekk avskåret.

< 25mm

Pyrgus malvae.

Midtbåndets sentralflekk ikke
avskåret. Fingerformet flekk
i sømbåndet. Tydelig flekk i
rotfeltet.

> 25mm

Pyrgus centaureae.

De hvite ribbene på bak-
vingens underside, ikke så
godt fremtredende. Små prik-
kete pletter på framvingens
underside, eller ingen.

Midtbåndets sentralflekk ikke
avskåret, men rekker nesten
inn til rotfeltet. Den øverste
rotflekker buet. Bakvingens
overside uten flekker

Pyrgus andromedae.

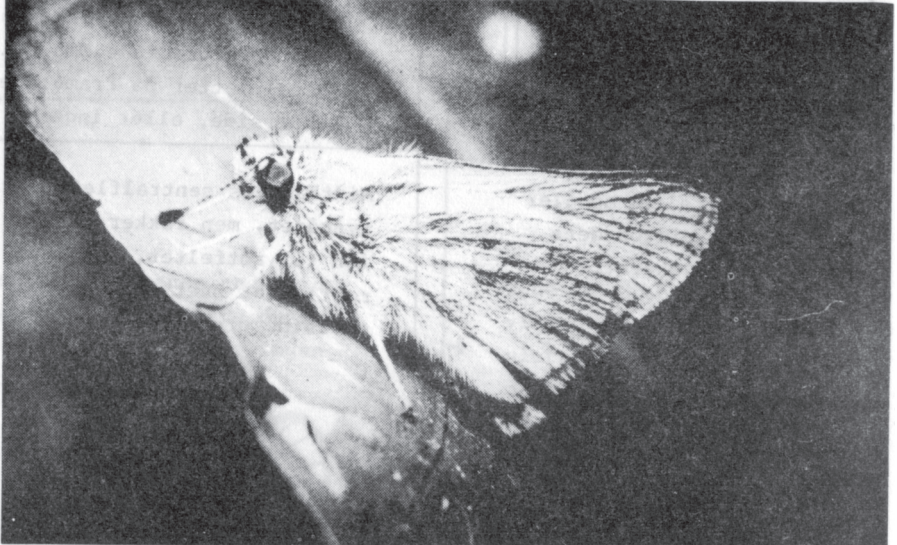
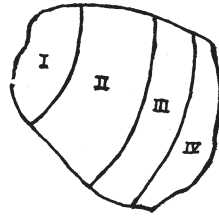
Undersiden gulbrun med
store rotflekker, hvorav
den forreste er firkantet.
Midtbåndets centralflekk er
tvert avskåret.

Pyrgus alveus.

- I. Rotfelt
- II. Indre mellomfelt
- III. Ytre mellomfelt
- IV. Sømfelt

II og III kalles
ofte midtbåndet.

***Ochlodes venatus* (engsmyger)**

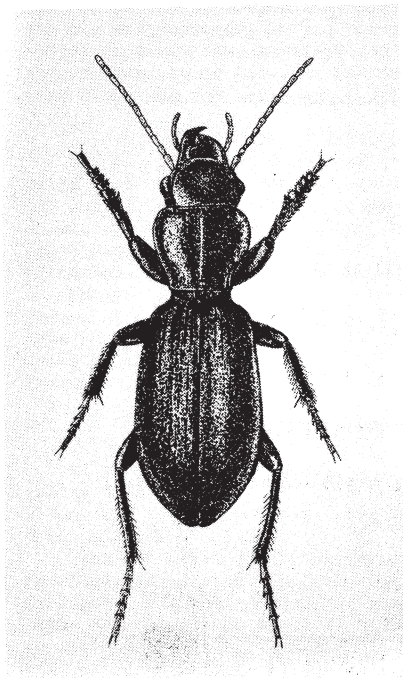
LITTERATUR:

- Langer T.W. Dagsommerfugler i farger
- Langer T.W. Skandnaviens dagsommerfugler
- Bakke A. Dagsommerfugler
- Higgins L.G. og Riley N.D. Europas dagsommerfugler, norsk utgave ved Opheim M.
- Aagaard K. og Gulbransen J. Prikkart over norske dagsommerfugler

Finnes *Brosicus cephalotes* L. fremdeles i Trøndelag?

AV JOHAN ANDERSEN

I årene 1954 - 1955 var den store løpebillen *Brosicus cephalotes* åpenbart ganske vanlig ved elva Gaula i Sør-Trøndelag. Jeg tok den selv i mange eksemplarer på flere steder mellom Flå og Gimsan bru (Andersen 1960), jeg fikk også flere eksemplarer av folk som hadde fisket forskjellige steder i elva. Det eiendommelige er at jeg i perioden 1962 - 1978 ikke har funnet et eneste eksemplar av arten innen det samme området, til tross for at jeg hvert eneste år har drevet undersøkelser her. I flere perioder har dette feltarbeidet vært meget omfattende.

Figur 1. *Brosicus cephalotes* L. Omtegnnet etter Hansen (1968).

Spørsmålet er om arten fremdeles finnes innen området, eller om den rett og slett er utdødd. Å besvare dette er interessant både dyregeografisk og økologisk.

Brosicus cephalotes krever sandbunn og graver dype ganger nedover i sanden (Lindroth 1945). Den finnes på vegetasjonsløse eller lite bevokste områder der sanden oftest er tørr på overflaten. Arten graver sine ganger særlig under trebiter og steiner. Den greieste måten å samle den på er derfor å vende på slike gjenstander.

Jeg anser det som fåfengt å ettersøke *Brosicus cephalotes* langs selve breddene på Gaula. Det bør heller satses på å få undersøkt sandområder ovenfor elvas normale flomnivå. Sandtak er særlig aktuelle undersøkelsesområder.

Brosicus cephalotes skulle være lett kjennelig på størrelsen (17 - 22 mm) i kombinasjon med slank kroppsform, stort hode og meget fine punktstriper på dekkvingene. Dessuten sitter scutellum på et eget avsnitt (mesothorax) foran selve dekkvingene. Dyret er temmelig matt svart.

LITTERATUR:

- Andersen, J. 1960. Bidrag til kunnskapen om norske billers utbredelse og levevis. Norsk ent. Tidsskr. 11, 135 - 140.
- Hansen, V. 1968. Sandspringere og løbebiller. Danmarks Fauna 76, 1 - 451
- Lindroth, C. H. 1945. Die fennoscandischen Carabidae, I. Gøteborgs K. Vetensk. -o. Vitterh. Samh. Handl. Ser. B 4, 709 pp.

Forfatterens adresse er: Johan Andersen

Institutt for biologi og geologi
Postboks 790
9001 Tromsø

VIRKELIG !

Et fabelaktig godt tilbud !

"FJÄRILAR FRÅN HELA VÄRLDEN"

For 60 kroner

5000 sommerfugler i farver

Tilsammen 6500 farvebilder

TAPIR ROSENBORG

UNIVERSITETET I TRONDHEIM

NORSK INSEKTSAMLER I RETTEN I ETIOPIA

18 ÅR GAMMEL GUTT MISTET INSEKTENE SINE

(Artikkel i Stavanger Aftenblad 8 juli 1981)

Jeg er en ivrig insektsamler. Denne hobbyen har jeg drevet med i mange år. Jeg har hatt rike muligheter til å dyrke hobbyen fordi jeg har bodd i Etiopia mesteparten av livet, sier Bent Salmelid. Han har en utrolig historie å fortelle om da han prøvde å ta ut den siste samlingen sin fra Etiopia for noen uker siden.

Jeg har tatt ut flere samlinger fra Etiopia tidligere og regnet ikke med at det ville bli noe problem nå heller. Men da tok jeg feil -

Det første Bent gjorde da han skulle forlate landet, var å kontakte det etiopiske jordbruksdepartement som hadde gitt utførselstillatelse tidligere.

Dette var en stor samling på 500 insekter, og jeg hadde brukt et halvt år på å samle den inn. Da jeg kom til departementet ringte de til World Wildlife Found (WWF) fordi de var usikre på om de kunne føre en så stor samling ut av landet. WWF sa at de ikke hadde myndighet til å gi en slik tillatelse. Dermed tok jeg samlingen med til WWF's kontor. Der bad de meg om å komme tilbake neste dag med skriftlig søknad. Det gjorde jeg. Da hadde sjefen på kontoret kommet, og han ble helt rasende. Om jeg noengang trodde at jeg ville få tillatelse til utførsel av en så stor samling? Han sa at lovene var strenge på dette punktet, og at det ikke kom på tale. Da bad jeg om å få se hva loven sa, og der kunne jeg ikke finne noe som helst som tydet på at det var ulovlig, forteller Bent.

ENDTE I RETTSALEN-

Det ble en heftig diskusjon som endte med at jeg bad om å bli arrestert. Dette er en velkjent metode i land der loven blir fulgt etter skjønn. Så bar det til politistasjonen der krangelen fortsatte helt til det ble bestemt at saken skulle opp for retten øyeblikkelig. WWF kunne ikke dokumentere at det var ulovlig å samle og føre ut insekter av landet, og det var helt tydelig at jeg vant rettsaken. Men dermed anket WWF saken til en høyere rettsinstans, og det ville ta måneder før denne domstolen kunne behandle saken. Jeg hadde billett til hjemreisen bare et par dager etter. Jeg hadde ikke tid å vente på det. Dessuten ville ikke en oppfølging av saken fra min side automatisk føre til at jeg fikk føre insektene ut av landet. Derfor underskrev jeg et dokument som tvang meg til å gi fra meg samlingen.

-FLERE SØKNADER-

Så søkte jeg senere om å få kjøpe tilbake samlingen selv, og etterpå en søknad om å få gi samlingen til den norske skolen i Addis Abeba. Begge disse søknadene ble avslått med begrunnelsen at universitetet i Addis Abeba hadde mer bruk for samlingen

Bent kontaktet derfor universitetet. Her traff han en meget sympatisk og forståelsesfull mann, forteller han. Han sa at hvis universitetet fikk utlevert samlingen, ville de forbeholde seg retten til å velge ut de insektene de eventuelt ville ha, men at jeg kunne få tilbake de andre. Alt dette ville imidlertid ta tid, og jeg hadde ikke tid til å vente mer. Universitetet i Addis Abeba rådet meg til å kontakte et universitet eller museum i Norge for å få samlingen utlevert. Lenge leve byråkratiet, sier jeg!

Bent Salmelid har nå fått beskjed om at han ikke vil få samlingen ut av Etiopia, men at det er en viss sjanse for at den norske skolen i landet vil få den.

Men det rare er at min bro nettopp kom hjem fra Etiopia med en mindre samling insekter, som han hadde fått tillatelse til å føre ut av landet av jordbruksdepartementet!

RIKTIG Å NEKTE UTFØRSEL

Sier Knut Rom WWF-Norge.

Å nekte utførelse av disse insektene var en meget fornuftig avgjørelse, og dersom jeg hadde vært i WWF's gruppe i Etiopia, hadde jeg gjort det samme, sier Knut Rom.

Vi fører en intens kamp mot privatpersoner og andre som driver med den slags utførelse av truede og sjeldne dyrearter i alle land. Om og om igjen skjer det samme. Vi må be myndighetene om å slå hardere ned på dette til stadighet. Fikk denne personen bot i tillegg til konfiskeringen? Nei, men han sier at han kunne fått det hvis han hadde tapt den andre rettssaken.

- Ja, han kan være glad som slapp så billig fra det. Vi i WWF har nettopp gitt vår honnør til påtalemyndighetene i Nordland fylke som nylig ga en bot på 3000 kroner til utlendinger som prøvde å ta to havørnegg ut av landet.

- Men han sier at han ikke fant noe i loven som skulle tilsi at det var ulovlig.

- Det nekter jeg nesten å tro. Det må da være en generell klausul i lovverket som går ut på at det er ulovlig å føre ut truede dyrearter.

- Men han har fått ut flere samlinger tidligere?

- Det må være slapphet i kontrollen. Vi må bare være glade for enhver ny restriksjon på dette området. Som sagt driver vi en intens kamp for at myndighetene skal skjerpe straffen i slike tilfeller, sier Knut Rom.

- Mitt råd som skal ta ut slike samlinger, er at de kontakter et museum i hjemlandet, for at museet skal få samlingen. Da får en ofte dispensasjon fra loven, sier Knut Rom ved WWF til Aftenbladet.

- Mitt råd til de som skal ta ut slike samlinger, er at de kontakter et museum i hjemlandet, for at museet skal få samlingen. Da får en ofte dispensasjon fra loven, sier Knut Rom ved WWF til Aftenbladet.

Insekt- Nytt vil gjerne ha kommentarer fra leserne i denne saken
Red.

STEDET FOR

Nikon

OPTEC ^A/_S

NEDRE MØLLENBERGGT. 39 A
TRONDHEIM

TLF. 24800

NYTT OG BRUKT

ELDRE HEFTER AV NORWEGIAN JOURNAL OF ENTOMOLOGY
TIL SALGS

Bind	Hefte nr.	År	Pris kr. (Medl.)	Bind	Hefte nr.	År	Pris kr. (Medl.)
5	1	1937	15	15	1	1968	10
5	2	1938	15	15	2	1968	-
5	3	1939	15	16	1	1969	-
5	4	1940	15	16	2	1969	10
6	1	1941	15	17	1	1970	10
6	2/3	1942	15	17	2	1970	10
6	4/5	1943	30	18	1	1971	10
7	1/2	1944	30	18	2	1971	10
7	3/4	1945	15	19	1	1972	10
7	5	1946	15	19	2	1972	10
9	1/2	1954	30	20	1	1973	10
9	3/4	1955	-	20	2	1973	10
10	1	1956	15	20	3	1973	10
10	2/3	1957	30	21	1	1974	10
10	4/5	1958	30	21	2	1974	10
11	1/2	1959	30	22	1	1975	10
11	3/4	1960	15	22	2	1975	10
11	5/6	1961	30	23	1	1976	10
12	1/2	1962	15	23	2	1976	10
12	3/4	1963	30	24	1	1977	10
12	5/8	1964	45	24	2	1977	10
13	1/2	1965	30	25	1	1978	10
13	3	1966	50	25	2	1978	10
13	4	1966	15	26	1	1979	25
14	1	1967	10	26	2	1979	25
14	2	1967	10	27	1/2	1980	25

Bestillinger sendes til:
NEF v/adm. dir. Jac Fjelldalen
Statens plantevern
Boks 70
1432 Ås-NLH

Særtrykk, kart etc. tilsalgs pr. 15/9-1981

<u>FORFATTER</u>	<u>TITTEL</u>	<u>PRIS KR.</u>
Fjellberg:	Identification Keys to Norwegian Collembola (1980)	50
Haanshus:	Norges Lepidoptera (1933)	5
Natvig:	The Danish and Fennoscandian Mosquitoes, Culicini (NET, Suppl. 1 1948)	25
NEF:	Jubileumsskrift, 75 år (1979)	25
NEF:	UTM rutekart	1
Opheim:	Catalogue of the Lepidoptera of Norway, I (1958)	5
Opheim:	Catalogue of the Lepidoptera of Norway, II (1962)	10
Strand:	Inndeling av Nord-Norge (kart)	1
Strand:	Inndeling av Sør-Norge (kart)	1
Strand & Vik:	Die Genitalorgane der Nordischen arten der Gattung Atheta Thoms. (1964)	20
Sundby:	The Parasites of Phyllocnitis labyrinthella Bjerk. and their relation to the population dynamics of the leaf miner (NET, Suppl. II, (1957)	
Sundt:	Revision of the Fenno-Scandian species of the genus Acrotrichis Motsch 1848 (1958)	10

Bestillinger sendes til:

NEF

Postboks 70

Ås-NLH

BESTEMMELSESTABELL FOR NORSKE COLLEMBOLER

Arne Fjellberg har laget en bestemmelsestabell for norske *collemboler* (spretthaler), den er illustrert med meget gode figurer. Tabellene kan fås ved å skrive til:

NEF, Postboks 70, 1432 Ås NLH.

Prisen er kr. 50,-

REDAKSJONEN SELGER FØLGENDE:

Fauna Ent. Scand. 5:1, K. A. Spencer: *Agromyzidae* (Diptera)
Fauna Ent. Scand. 5:2, K. A. Spencer: *Agromyzidae* (Diptera)
Fauna Ent. Scand. 7:1, F. Ossianilsson: *Auchenorrhynca* (Homoptera)
Fauna Ent. Scand. 8 , C. A. Collingwood: *Formicidae* (Hymenoptera)
Bøkene Selges for kr. 60.- pr. stk.

Norwegian Journal of Entomology: Volume 22. No. 2, 1975

Volume 25. No. 1, 1978

Volume 25. No. 2, 1978

Norwegian Journal of Entomology, selges for kr. 6.- pr. stk.

Atalanta Norvegica: Norsk Lepidopterologisk Selskaps tidsskrift.

Bind 1, september 1969. Hefte 3.

Bind 2, desember 1973. Hefte 2.

Bind 2, september 1974. Hefte 3.

Bind 2, september 1975. Hefte 4.

Bind 3, mai 1977. Hefte 1.

Bind 3, desember 1977. Hefte 2.

Bind 3, november 1978. Hefte 3.

Atalanta Norvegica, selges for kr. 5.- pr. stk.

Div. publikasjoner over funn av storsommerfugler og micros i Danmark, 1972 - 1978.

Publikasjonene er utgitt i hefteform, og selges meget billig etter nærmere avtale.

Systematisk fortegnelse over Danmarks sommerfugle, av O. Karlsholt & E. Schmidt Nielsen. Oversikten er utgitt i "paperback"-form, og selges for kr. 10.-

Obs! Porto kommer i tillegg på samtlige priser.

obs obs obs obs obs FOTOKONKURRANSE

Norsk Entomologisk Forening utlyser igjen til stor fotokonkurranse. Temaet for konkurransen er (selvfølgelig) insekter. Du kan delta både med fargelysbilder og med svart-hvitt bilder. Et tips fra juryen: Bilder som viser dyret i en eller annen form for aktivitet, særlig hvis den er spesiell for dette dyret, vil bli vurdert høyt.

Et utvalg av fargebildene vil bli presentert i farger på forsida av bladet. Redaksjonen vil dessuten kopiere et utvalg av bildene over til svart-hvitt og presentere disse sammen med artikler i bladet.

Når du sender bilder gjør du på følgende måte: Bruk bare glassløse rammer eller ta bildet ut av rammen. Legg det ned i en liten plastlomme (passepartout), og stiv godt av med papp rundt. Merk hvert enkelt bilde med tydelig navn og adresse, og send bildene rekommandert til Insekt-Nytt.

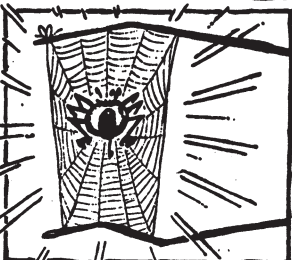
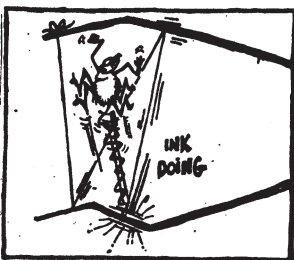
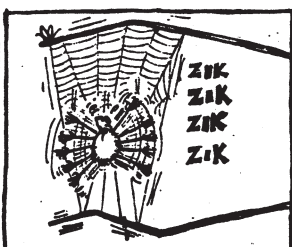
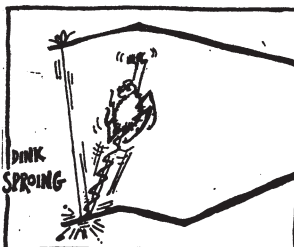
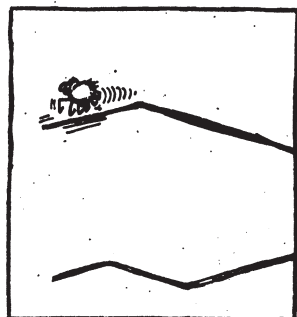
VI TRENGER MERE STOFF !

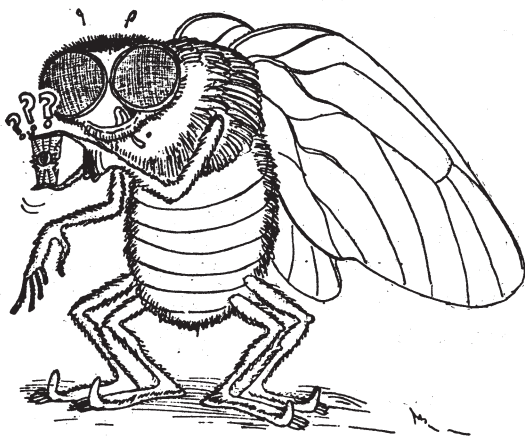
INSEKT-NYTT FORSØKER Å DEKKE ET VIDT SPEKTER INNEN ENTOMOLOGIEN, OG TIL DETTE TRENGER VI HJELP. FOR Å GJØRE BLADET SÅ ALLSIDIG OG LESEVERDIG SOM MULIG, VIL VI OPPFORDRE ALLE INSEKTINTERESSERTE TIL Å BIDRA MED STOFF. VI MOTTAR SVÆRT GJERNE MERE STOFF OM DE FORSKJELLIGE INSEKTGRUPPENE, HAR DU NOEN SPESIELL FAVORITTGRUPPE BLANDT INSEKTENE, SÅ SETT DEG NED OG SKRIV EN ARTIKKEL TIL BLADET VÅRT.

OPPFORDRINGEN GJELDER SELVFLGELIG OGSÅ ALT ANNET ENTOMOLOGISK STOFF SOM KAN HA INTERESSE FOR VÅRE LESERE.

SKRIV I DAG OG SEND DITT BIDRAG TIL: INSEKT-NYTT
Postboks 1701, ROSENBORG
7001 TRONDHEIM

ONE AFTERNOON IN THE GARDEN

Canon A-1, med 50 mm f/1,4 monteret på omvenderring med fokuseringsnekke. Blitz 1/60 sek. ASA 80, tech. pan.

Makrofotografering. Selv den mest foraktelige flue kan være en vakker skapning.

FOTO
Simon Ege

POSTBOKS 985
7001
TRONDHEIM

OBS! KONKURRANSE:

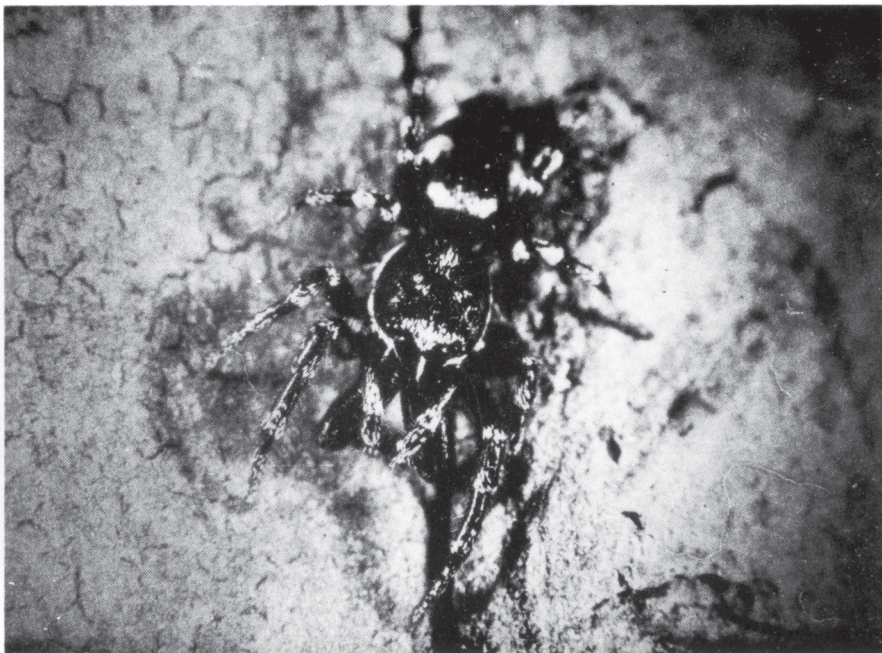

Foto: Tor Alvheim

Her er vår uhøytidelige konkurranse med nok et problemdyr. Som de fleste nok ser er konkurransedyret denne gangen ikke noe insekt. En desto større utfordring burde dette være for våre lesere med interesse for denne så nærstående gruppen til insektene. Du trenger ikke å foreslå art for å delta i konkurransen, vi håper imidlertid at de fleste greier å komme fram til slekt. Send ditt forslag til Insekt-Nytt innen 1/12-81. Merk konvolutten "konkurransen."

Løsningen på forrige nummers konkurranse var stor snylteveps (*Rhyssa persuasoria*). Vinner ble Kirsten Winge. Vi gratulerer. Vi har oversendt et eksemplar av "Nattsommerfugler."

STØTT VÅRE ANNONSØRER, DE STØTTER OSS.

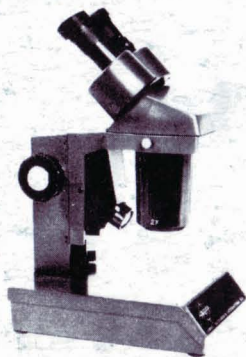
BLI MEDLEM AV NEF ... ABBONER PÅ INSEKT-NYTT

DERSOM DU BLIR MEDLEM AV NEF FÅR DU INSEKT-NYTT OG FAGTIDSSKRIFTET FAUNA NORVEGICA SER, B FIRE GANGER I ÅRET, I TILLEGG FÅR DU INSECTA NORVEGIAE (ATLAS OF THE COLEOPTERA OF NORWAY), SOM KOMMER UT UREGELMESSIG.

MEDLEMSSKAP I NEF KOSTER KR. 60.-
ABBONEMENT PÅ INSEKT-NYTT KOSTER KR. 35.-

MEDLEMSKONTINGENTEN BETALES TIL:
NEF, POSTBOKS 70, 1432 ÅS-NLH, POSTGIRONR, 5 44 09 20

ABBONEMENT PÅ INSEKT-NYTT BETALES TIL:
INSEKT-NYTT, POSTBOKS 1701 ROSENBORG, 7001 TRONDHEIM,
POSTGIRONR, 5 91 60 77

STEREOMIKROSKOP

SWIFT M88BH

20 X OG 40 X FORSTØRRELSE

PÅFALLENDE OG GJENNOMFALLENDE LYS

A/S CHRISTIAN FALCHENBERG

Sandgaten 2, Postboks 82, 7001 Trondheim, Tlf. (075) 20 665

GRUNNLAGT 1910